

Za knjeza mje dyrbja znać,
Tajki chcu so zwoblekać.

Hańža, ty pak za mnu pónďžeš,
Duž so pyšna wupikaj,
A zo hólćim syćam wuńďžeš,
Čěpc twój nowy tež so staj;
Přetož to ma djaboła
Rjana žónska bjez čěpca!

Nože, widlički a lžicy
Z časom, žona, wobstaraj;
Mlónkec wujej w Dźiwoćicy
Wuši dawno klinčitaj:
Kajka budže kórdija,
Hdyž naš jedyn přikhadža.

A kak naj' tež budža witać
Wón a hosćo za blido,
Hdyž na mojej trubcy čitać
Budža serbske napismo!
„Bratře, hdže sy kupował,
Hdže sy serbsku hłojčku wzał?“

Darmačkow mje njelóštuje,
Kermušu pak njespušću,
Bože dla, mi žoľdk žno wuje,
Hdyž na tykanc pomyslu;
Prawy čas, to přisaham,
Dźiwoćicy powitam.

Kermuš naša na Měrcina
Wšitko zaso wotruna,
Haha, tehdy kitka wina
K pojedźi so přidawa;
Tež my chcemy grychtow dać,
Hač b'dža blida rjapotać.

(September 1848.)

